

**МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
БИОЛОГИЧЕСКИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра общей экологии и методики преподавания биологии**

Аннотация к дипломной работе

**СТРУКТУРА ФИТОПЕРИФИТОНА НА СТЕБЛЯХ *PHRAGMITES
AUSTRALIS* (CAV.) TRIN. EX STEUD**

Пухова
Александра Дмитриевна

Научный руководитель:
кандидат биологических наук,
доцент Т.А. Макаревич

Минск 2018

РЕФЕРАТ

Структура фитоперифитона на стеблях *Phragmites australis*

Дипломная работа 41 с., 6 рис., 4 табл., 40 источников.

ФИТОПЕРИФИТОН, МАКРОФИТЫ, РЕКА БЕРЕЗИНА, ТАКСОНОМИЧЕСКИЙ СОСТАВ.

Объект исследования: фитоперифитон на стеблях *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud

Цель работы: изучение видового состава и анализ структуры фитоперифитона на *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

Методы исследования: стандартные гидробиологические методы.

В результате проведенных исследований было выявлено 74 вида, наибольшее число видов было определено в верхних частях стебля тростника (примерно 30 см от поверхности воды).

Распределение по отделам, как по числу видов, так и в процентном отношении оказалось следующим: отдел Cyanophyta–12%, отдел Dinophyta – 1,35%, отдел Bacillariophyta– 76%, отдел Euglenophyta – 1,35%, отдел Chlorophyta – 9,5%

На всех трех частях тростника перифитон характеризуется сходными показателями видового разнообразия. Самое интенсивное развитие перифитона были на верхних частях стебля тростника (примерно 30 см от поверхности воды).

Самые доминирующие виды были представители семейств: Fragilariaceae, Naviculaceae, Achnanthaceae, и они встречались на всех трех частях стебля тростника

На основании полученных результатов можно заключить, что одним из определяющих развитие перифитона факторов является пространственная локализация субстрата. Более интенсивно происходит развитие перифитона на обращенных к поверхности воды субстратам, на расстоянии 30 см от поверхности воды.

РЭФЕРАТ

Структура фітаперыфітона на *Phragmites australis*

Дыпломная праца 41 с., 6 мал., 4 табл., 40 крыніц.

ФІТАПЕРЫФІТОН, МАКРАФІТЫ, РАКА БЯРЭЗІНА, ТАКСАНАМІЧНЫ СКЛАД

Аб'ект даследавання: фітаперыфітоннае супольніцтва рэк.

Мэта: вывучэнне відавога складу і аналіз структуры фітаперыфітона на *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud

Метады даследавання: стандартныя гідрабіялагічныя метады.

У выніку праведзеных даследаванняў было выяўлена 74 віду, найбольшая колькасць відаў было вызначана ў верхніх частках сцябла трысняга (прыкладна 30 гл ад паверхні вады).

Размеркаванне па аддзелах, як па ліку відаў, так і ў працэнтных адносінах апынуўся наступны: адзел Cyanophyta 12%, адзел Dinophyta - 1,35%, адзел Bacillariophyta- 76%, адзел Euglenophyta - 1.35%, адзел Chlorophyta - 9, 5%

На ўсіх трох частках трысняга перыфітон характарызуецца падобнымі паказчыкамі відавога разнастайнасці. Самае інтэнсіўнае развіццё перыфітона былі на верхніх частках сцябла трысняга (прыкладна 30 гл ад паверхні вады).

Самыя дамiнуючыя віды былі прадстаўнікі сямействаў: Fragilariaceae, Naviculaceae, Achnanthaceae, і яны сустракаліся на ўсіх трох частках сцябла трысняга

На падставе атрыманых вынікаў можна зрабіць выснову, што адным з вызначальных развіццё перыфітона фактараў з'яўляецца прасторавая лакалізацыя субстрата. Больш інтэнсіўна адбываецца развіццё перыфітона на звернутай да паверхні вады субстратаў, на адлегласці 30 см ад паверхні вады

ABSTRACT

Phytoperiphyton structure on *Phragmites australis*

Diploma work 41 pages, 6 pic, 4tables, 40 literary sources.

PHYTOPERIPHYTON, MACROPHYTE, BEREZINA RIVER, TAXONOMIC STRUCTURE.

Objectofresearch: the phytoperiphyton on *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud

Objective: a study of species composition and analysis of the structure of phytoperiphyton on *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud

Research methods: standard hydrobiological methods.

As a result of the studies, 74 species were identified, the largest number of species was identified in the upper parts of the reed stem (about 30 cm from the water surface).

Distribution by department, both in the number of species and in percentage terms, was as follows: Cyanophyta-12%, Dinophyta -1.35%, Bacillariophyta-76%, Euglenophyta-1.35%, Chlorophyta-9,5%

In all three parts of the reed, periphyton is characterized by similar indicators of species diversity. The most intensive development of periphyton was on the upper parts of the reed stalk (about 30 cm from the surface of the water).

The most dominant species were representatives of the families: Fragilariaceae, Naviculaceae, Achnanthaceae, and they were found on all three parts of the cane stalk

On the basis of the results obtained, it can be concluded that one of the factors determining the development of periphyton is the spatial localization of the substrate. More intensively, periphyton develops on substrates exposed to the water surface, at a distance of 30 cm from the surface of the water.